

La Volta en carro com a fet polític

Quan aquestes ratlles us arribaran, amics lectors, jo seré —serem— dalt d'un carro, pujant tot xano-xano la vall de la Noguera Pallaresa. Això, és clar, si no hi ha cap entrebanc i el «Ronçana» no surt massa tard. És, doncs, la darrera oportunitat que tinc de dir-vos si hi voleu venir. Hi ha places buides i Volta per dies.

Si teniu obstacles greus que no us permetin d'acceptar la invitació, us demanaria que almenys hi penséssiu una mica mentre duri. Ja sé que hi ha coses més importants a considerar, des de les engines del nens fins a la nova Constitució espanyola, o qui sap si els resultats dels campionats mundials de futbol o algunes meravelles televisives. Però ni que fos entre plat i plat, o al vespre abans d'abaltir-se, no seria bo que ens féssiu mentalment companyia?

Mireu. Podríeu pensar que, per guillats que semblem, alguna cosa més hi ha al darrera. I si no us decidíeu a preguntar-ho als organitzadors, potser buscant, buscant arribaríeu a unes quantes conclusions. Per exemple: que volem anar a poc a poc; que volem protestar de les ciutats deshumanitzades, dels fums i dels brogits; que volem conèixer bé el nostre país, especialment els pobles petits i la seva gent; que volem revalorar les comarques i els seus paisatges; que afirmem la unitat dels Països Catalans.

Oi que no queda pas malament com a motiu de viatge? Cada una d'aquestes conclusions podria constituir el punt de partença d'actuacions polítiques concretes. I em sembla que no és pas mal moment de recordar-ho quan la pressa, el soroll i el neguit de la nostra socie-

tat fa omplir cada dia més els consultoris dels psiquiatres; quan les comarques rurals es despoblen o són explotades i destruïdes pels especuladors, bo i aprofitant-se que els ajuntaments vells encara duren; quan la contaminació i la degradació de la qualitat de vida preocupen seriosament els científics; quan la funesta administració provincial encara mantinguda dilueix la consciència nacional i ofega i minimitza la vida comarcal; quan el nou projecte de Constitució fet a Madrid encara nega el dret de les entitats autònomes a federar-se entre elles, per reconstruir, si volen, un estat nacional.

Ja ho sé, ja, que no ho arreglarem pas nosaltres voltant en carro, tot això. Però al costat de la banalitat dels turistes fabricats en sèrie, dels viatgers programats per a visitar tres ciutats en un dia en aeroplans, de les vacances obeint consignes publicitàries, no em negareu que un viatge en carro amb contingut ideològic és un fet que es mereix una atenció.

No crec pas, tampoc, que el que compti després de la Volta en carro siguin els resultats. Penso que el que té valor és el gest. I a tots els afers de poc o molt ressò públic —és a dir, polític—, des de les altes esferes fins a l'actitud del poble, cal sobretot **començar a fer**. I començar amb la seguretat parsimoniosa del carreter que sap que el cavall li respon: «Apa, anem-hi!».

M'agradaria que, mentre uns quants enderiats —que, de més a més, ens ho volem passar bé— anem fent la Volta en carro pels Països Catalans, la gent de la Vall del Tenes que ha hagut de quedar-se a casa ho rumiés una mica.

Joan Ruiz i Calonja

Electrofil Barcelona, S. A.

Materials per a la Indústria Elèctrica